

Tredje næstformand (Nathalie Lind):

Finansministeren har ordet på ministeren for offentlige arbejders vegne for denne og den følgende sag på dagsordenen.

Finansministeren (Heinesen):

Valget mellem en Masnedølinje og en Farølinje har jo været genstand for en meget grundig behandling her i folketinget. Første gang var i forbindelse med projekteringsloven fra 1970, hvor folketinget bestemte sig for Farølinjen. Som baggrund for sin afgørelse havde folketinget dengang en rapport fra 1969 udarbejdet af vejdirektoratet. Selv om der var mange argumenter, der talte for Masnedølinjen, fandt folketinget, at beskæftigelsesmæssige og egnsudviklingsmæssige hensyn i det pågældende område vejede så tungt, at Farølinjen måtte foretrakkes.

Med baggrund i de ændrede økonomiske forhold og under hensyn til de stærkt forøgede driftsomkostninger for biltrafikken lod daværende trafikminister Kresten Damsgaard i 1974-75 vejdirektoratet foretage en fornyet undersøgelse af de forskellige linjeføringer. Resultatet forelå i en rapport af juli 1975, som tilsendtes folketingets udvalg om offentlige arbejder. Efter en behandling af rapporten med dertil knyttet besigtigelse af forholdene indstillede et flertal i udvalget i december 1975 til daværende trafikminister Niels Matthiasen, at der fremsattes forslag til anlægslov, hvor linjeføringen over Farø fastholdtes. Dette forslag blev fremsat i foråret 1976 og blev lov i juni 1976.

Når folketinget holdt fast ved Farølinjen, skyldtes det særlig, at der siden projekteringsloven havde været planlagt af de berørte kommuner og amtet på basis af linjen, for det er jo også sådan, at linjeføringen er bakked op af et klart flertal af kommunalbestyrelsesmedlemmer i de direkte berørte kommuner og af et helt overvejende flertal af medlemmer af amtsrådet.

I den tid, der er forløbet siden lovens vedtagelse, har kommunerne naturligvis fortsat deres planlægning i tillid til Farølinjens gennemførelse. De af amtet udarbejdede regionplan-skitser har selvsagt alle som forudsætning en motorvej over Farø. Projekteringen af bro- og vejanlæg er i gang, og en ændring til Masnedølinjen vil naturligvis betyde en forsinkelse af anlæggets gennemførelse.

Som forslagsstillerne vil forstå, må jeg altså klart tage afstand fra det nu fremsatte lovforslag. Jeg skal blot føje til, at jeg, som ministeren for offentlige arbejder også fremhævede det under behandlingen af forslaget om ophævelse af bemyndigelsen til at anlægge Vallensbæk-Tårnby-motorvejen, må finde det meget uheldigt, om folketinget skulle komme ind på at tage beslutninger, som danner grundlag for andre myndigheders og privates dispositioner, op til fornyet overvejelse, uanset at der intet foreligger af nyt, som kan begrunde en ændring af beslutningen. Men den trafik er hr. Glensgård formentlig og forhåbentlig også ene om.

Normann Andersen (S):

Vedrørende forslaget til ændret linjeføring af Sydmotorvejen over Storstrømmen har jeg ikke mange kommentarer. Som allerede nævnt af ministeren er meget arbejde påbegyndt, og det vil næppe være let at ændre deri.

I øvrigt har de forudgående drøftelser og diskussioner om det vedtagne forslag været både meget lange og meget dybtgående. Udvalget om offentlige arbejder har også beset og studeret de berørte områder og har efter disse studier heller ikke fundet nogen anledning til at se på spørgsmålet endnu en gang.

Socialdemokratiet ser derfor ikke noget grundlag for at foretage nye ændringer og må afvise lovforslaget.

Svend Erik Hovmand (V):

Det er klart, at der ved ethvert trafikprojekt kan være delte opfattelser. Det er lige så klart, at disse opfattelser ikke følger partigrænser, og jeg skal ikke lægge skjul på, at der også inden for venstre er delte opfattelser i spørgsmålet om Farølinjen.

Men jeg vil gerne slå fast, at venstres folketingsgruppe må afvise dette forslag. Det er nu fjerde gang, vi har denne sag til debat her i tinget: tre gange tidligere har folketinget med et meget stort flertal – og de fleste gange enstemmigt – lagt sig fast på Farølinjen, således som ministeren var inde på det.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det ikke alene er folketinget, der har den opfattelse. Det drejer sig også om den lokale befolknings valgte repræsentanter: 29 af amtsrådets 31 medlemmer går ind for samme synspunkt. Flertallet i alle de direkte berørte kommunalbestyrelser går ind for den samme opfattelse,